

Prædiken til 3. søndag i Fasten

Af Torben Bramming

Skønt kirken lukkes ned til og med den 29. 3 skal I ikke snydes for en prædiken til gudstjenesten, hvor også tre dåb er udsat.

Prædikentekst:

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Jesus sagde til dem: »Hvis Gud var jeres fader, ville I elske mig, for det er fra Gud, jeg er udgået og kommet. Jeg er ikke kommet af mig selv, men det er ham, der har udsendt mig. Hvorfor forstår I ikke, hvad jeg siger? Fordi I ikke kan høre mit ord. I har Djævelen til fader, og I er villige til at gøre, hvad jeres fader lyster. Han har været en morder fra begyndelsen, og han står ikke i sandheden, for der er ikke sandhed i ham. Når han farer med løgn, taler han ud fra sig selv; for løgner er han og fader til løgneren. Men jeg siger sandheden, derfor tror I mig ikke. Hvem af jer kan påvise nogen synd hos mig? Når jeg siger sandheden, hvorfor tror I mig da ikke? Den, der er af Gud, hører Guds ord; men I hører ikke, fordi I ikke er af Gud.« Jøderne sagde til ham: »Har vi ikke ret i at sige, at du er en samaritaner og besat af en dæmon?« Jesus svarede: »Jeg er ikke besat af en dæmon, jeg ærer derimod min fader, men I vanærer mig. Jeg søger ikke min egen ære; der er en, der søger den, og han dømmes. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der holder fast ved mit ord, skal aldrig i evighed se døden.«

Johannevangeliet 8,42-51

Salmer, som skulle have været sunget: 750-266-441-633-217 (645)

De der har Djævelen til far, er ifølge Jesus dem, der gør det de selv vil, dem der lyver og myrder og ikke står i sandheden.

Grunden til de hårde ord, er at Jesu modstandere siger, at han er besat af en dæmon, at han er uren, at han taler på egne vegne. Men Jesus siger, at han kommer fra sin far og taler på hans vegne – den der har hørt mig, siger Jesus, har hørt Gud. Jesus siger altså, at han er den usynlige Guds ansigt.

Han er sandheden, vejen og livet. Vender man sig væk fra ham, går man den forkerte vej – væk fra

sandheden, syndernes forladelse og det evige liv – gaverne, som Jesus siger, han kommer til menneskene med.

Men hvordan kan man så tro på, at Gud er vores himmelske far og at Jesus kommer fra ham? Vi kan begynde med at se på de gaver vi går af Gud hver dag. Gud giver os liv, mad, ilt, beskyttelse fra det kolde rums kuldegrader, glæde over solen, der står op, kærlighed til vore børn og alt andet. For der er intet naturligt i universet, alt kommer til os.

Vi kan selvfølgelig vælge at tro, at der ud af intet, kan komme planeter, sole, logik og love, glæde og kærlighed. Men selv for den rene fornuft er det lidt utroværdigt, for ingen andre steder ser vi, at intet kan skabe noget. Hvis jeg påstod at døbefonten pludselig stod i kirken for 500 år siden og var blevet til ved en tilfældighed, en slags eksplosion uden nogen vilje bag ved, så ville man måske godt kunne forestille sig det, men det ville være ret usandsynligt – mere sandsynligt ville det være, hvis jeg fortalte den for 500 år siden var blevet lavet af en kunstner på ordre fra væbneren hr. Steen i Malt.

Nej, som kristne tror vi, at kun den gode Gud skaber ud af intet og han er meget bevidst og har vilje og kærlighed. Vi efterligner ham og skaber døbefonte for vi er skabt i Guds billede og har en længsel efter at skabe smukke ting. Når Jesus derfor skal vise folk, at han kommer fra sin far i himlen, så gør han det samme som Gud. Det hører vi i evangeliet.

Jesus helbreder, sådan som Gud fader helbreder os, når feberen forsvinder, når såret læges eller på anden måde bliver raske. Derfor helbreder Jesus folk. Det er ganske vist et lille mirakel i forhold til Guds store, men igennem det lille mirakel at gøre en lam gående eller en blind seende, viser Jesus os det store mirakel, så vi kan forstå det. Han skaber også mad ud af fem brød og to fisk til 5000 for at vise, at Gud skaber kornet på markerne, den frugtbare muld og vinstokkene, som vi får druerne på. Som Gud fader giver os mad i et koldt univers, hvor der ikke er føde at få, sådan laver Jesus et lille mirakel i ørkenen, så vi kan se Gud i ham.

Derfor siger Jesus til dem, der tvivler på ham: ”Jeg er ikke kommet af mig selv, men det er ham, der har udsendt mig.” og så spørger Jesus dem om det vi også må spørge os selv om: Hvorfor forstår I ikke det jeg siger? Hvorfor er det vi ikke kan høre hans ord? Det kan man svare på med et ord: synden.

Det betyder, at vi ikke gør det gode, som vi vil, men gør det onde som vi ikke vil. Vi har jo alle en gps i hjertet givet os af Gud, som peger den rigtige vej. Men vi lyver for os selv og erkender ikke, at

vi har et problem, som vi ikke selv kan løse. Synd kan ikke tænkes og handles væk. Vi sidder fast. Vi anerkender regler og love, men gør undtagelser, når det kommer til os selv eller dem, som står os nær. I historien om Adam og Eva, som er lige så sandt som at $2 + 2$ er 4, fortælles det os i en historie. Det siges os noget sandt, som vi ikke kan sige os selv med logik og forstand – for det er jo ulogisk ikke at gøre det rigtige, når man ved, hvad det er.

Det kan vi ikke forstå logisk og forstandsmæssigt, så lytter vi ikke til Bibelen, går vi ned af en forkert vej og begynder vi at sige: Det må være Guds eller min fars skyld det går galt eller det må være samfundets og de socioøkonomiske forhold, sociale forskelle.

I historien fra 1. Mosebog siges der derimod: det går galt for alle mennesker, hvis man ikke, tror, Gud er ens skaber og i stedet vil skabe sig selv. Det er derfor Jesus hele tiden peger mod sin himmelske far. Han er den sande autoritet: ”Jesus svarede: jeg ærer derimod min far, jeg søger ikke min egen ære, den der holder fast ved mit ord, skal aldrig i evighed se døden.” Der er en vej, som fører det sted hen, hvor vi gerne vil hen, og Jesus er vejen, fordi han viser os sin far og er et med ham. Hvordan viser han det så?

Ja, ved at der til hvert behov vi har som mennesker er et svar skabt. Når vi føler tørst findes der et svar nemlig vand. Når vi føler sult er der et svar nemlig mad, når vi i vinteren længes efter liv og varm, så er det fordi foråret og sommeren er der, når vi hungre efter retfærdighed, så er der også retfærdighed, og når vi føler, at der er et behov, en længsel vi ikke kan få opfyldt her på jorden, i dette liv, så er det fordi der er et evigt liv i Guds rige.

Det er det, som Jesus siger han bringer os bud om, som han skænker os i dåben, hvor vi jo døbes til hans skæbne at blive del af Guds historie – at leve her i et levende håb, at dø her som Jesus gjorde, men opstå som han gjorde og være del af Guds rige i evighed.

Amen.